

Goussainville

DE BETOVERING VAN DE VERGANKELIJKHEID

Goussainville, 20 kilometer ten noorden van Parijs, is een bloeiende plaats met tal van winkels en een eigen RER-halte. Maar nauwelijks 1 kilometer verderop ligt het Vieux Pays de Goussainville, een spookstad met een tragisch verleden.

TEKST: ANDY ARNTS

ALLEEN AL VOOR HET LATEN VERWIJDEREN VAN ALLE GRAFFITI BEN JE MINSTENS EEN PAAR MAANDSALARISSEN KWIJT

■ Een groot landhuis ligt eenzaam te verpieteren in het midden van een onverzorgd veld. Nog niet eens zo lang geleden, in het midden van de 20e eeuw, was dit *vieux village* een levendig dorp in de Val-d'Oise. Maar dat veranderde snel toen in 1966, op een steenworp afstand, werd begonnen met de aanleg van de internationale luchthaven Paris-Charles-de-Gaulle, die in 1974 gereedkwam. Vanaf dat moment was het gedaan met de rust in het ooit zo vredige plaatsje en steeds meer ontevreden bewoners pakten hun biezen. Toen in 1973 ook nog eens een vliegtuig in dorp neerstortte, waarbij 8 bemanningsleden en 6 dorpelings om het leven kwamen, was meteen het doodvonnis van Goussainville getekend. Ook de laatste inwoners namen de vlucht en lieten hun huizen onverkocht achter.

FRAPARTS LANDHUIS

In de jaren die volgden werd de verlaten nederzetting aan het spel der elementen overgeleverd. Dat zorgde ervoor dat het vandaag de dag, dus zo'n 45 jaar later, een luguber spookdorp is dat een grote aantrekkingskracht uitoefent op liefhebbers van vervallen kastelen, overwoekerde kerkhoven en andere plekken en monumenten waar de natuur het gezag van de mens heeft overgenomen.

De belangrijkste 'attractie' van Goussainville is zonder meer het ooit zo statige landhuis, omringd door verwilderde bomen en een onverzorgd veld dat in vroeger dagen waarschijnlijk een prachtige,

bloemrijke tuin was. Het werd gebouwd in de 19e eeuw, in opdracht van Théodore Frapart, op de plaats waar voorheen een kasteel had gestaan. Fraparts erfgenamen zijn nog altijd de officiële eigenaren van het pand dat inmiddels zijn dak, vloer en een flink aantal ramen heeft moeten prijsgeven. Restaureren zou een vermogen gaan kosten. Alleen al voor het laten verwijderen van alle graffiti ben je minstens een paar maandsalarissen kwijt.

ÉGLISE SAINT-PIERRE-ET-SAINT-PAUL

De trots van het oude Goussainville was – en is nog steeds – de verrassend grote en goed

HET 19E-EEUWSE LANDHUIS VAN THÉODORE FRAPART

HET CONTRAST TUSSEN DE VERWAARLOOSDE PANDEN EN DE BLOEIENDE DELEN MAAKT EEN WANDELING HEEL INTERESSANT

geconserveerde 14e-eeuwse église Saint-Pierre-et-Saint-Paul. Ondanks een renovatieproject in 2010, waarbij het godshuis in zijn oude glorie werd hersteld, is het permanent gesloten voor het publiek. Erg jammer, dat wel, maar omdat het gebouw en het gebied eromheen een door de staat beschermde status genieten, mogen ook de huizen eromheen niet gesloopt of aangepast worden. De Fransen koesteren hun culturele erfgoed als geen ander, dat blijkt wel uit de vele andere *villages fantômes* die over het gehele land verspreid liggen.

QUASI ABANDONNÉ

Wie, nieuwsgierig geworden, een bezoek aan le Vieux Pays de Goussainville gaat brengen en een volledig uitgestorven spookdorp denkt aan te treffen, heeft het mis. Niet voor niets spreken de Fransen over het oude Goussainville als *un village quasi abandonné*; iets minder dan een derde deel ervan is namelijk nog steeds bewoond. En juist het contrast tussen de verwaarloosde panden, waar de ziel uit weg is gelogen, en de bloeiende delen, waar het leven onbekommerd doorgaat, maakt een wandeling heel interessant. Zo vind je naast de verlaten Carrefour-supermarkt een tweedehands boekwinkel (Gousainlivres) en kun je naast een verwilderd terrein zomaar een mooi, verzorgd gazonnetje aantreffen. Er is zelfs nog een basisschooltje.

Niettemin rijst natuurlijk de vraag hoe lang die laatste bedrijvigheid nog stand zal houden. Het dorp is misschien beschermd, maar dat betekent niet dat de toekomst er meteen rooskleurig uitziet. Tenslotte hebben vrijwel alle voormalige bewoners van le Vieux Pays de Goussainville hun bezittingen

en families opgehaald en zijn zij verhuisd naar de nieuwe stad, die wél buiten de vliegroutes van Paris-Charles-de-Gaulle ligt. Maar al zou het oude dorp ooit een écht spookdorp worden, wat dan nog? 'Wat mooi is, ontleent een deel van zijn betovering aan de vergankelijkheid', schreef Herman Hesse in *Über das Glück: Betrachtungen und Gedichte*. En zo is het maar net. ■

